

31984L0156

L 74/49

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

17.3.1984

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 8 martie 1984
privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din alte sectoare industriale
decât cel al electrolizei cloralcanilor

(84/156/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 100 și 235,

având în vedere Directiva 76/464/CEE a Consiliului din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității ⁽¹⁾, în special articolele 6 și 12,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽²⁾,

având în vedere avizul Adunării ⁽³⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽⁴⁾,

întrucât, pentru a proteja mediul acvatic al Comunității împotriva poluării cu anumite substanțe periculoase, articolul 3 din Directiva 76/464/CEE prevede un sistem de autorizare prealabilă care stabilește standardele de emisie pentru evacuarea substanțelor cuprinse în lista I din anexa la directiva menționată; întrucât articolul 6 din directiva menționată prevede să se stabilească valori limită pentru astfel de standarde de emisie, precum și a obiectivelor de calitate pentru mediul acvatic afectat de evacuările acestor substanțe;

întrucât mercurul și compușii acestuia sunt cuprinși în lista I;

întrucât statele membre au obligația de a aplica valorile limită, cu excepția cazurilor în care recurg la obiectivele de calitate;

întrucât, deoarece poluarea cauzată de evacuările de mercur în apă se produce într-un mare număr de sectoare industriale, este necesar să se stabilească valori limită specifice în funcție de tipul sectorului industrial, precum și obiective de calitate pentru mediul acvatic în care se evacuează mercurul în cadrul proceselor industriale respective;

întrucât scopul acestor obiective de calitate trebuie să fie eliminarea poluării cu mercur a diferitelor părți ale mediului acvatic care ar putea fi afectate de evacuările de mercur;

întrucât astfel de obiective de calitate trebuie prevăzute în mod expres în acest scop și nu cu intenția de a stabili norme referitoare la protecția consumatorului sau la comercializarea produselor din mediul acvatic;

întrucât trebuie instituită o procedură de control specifică pentru a le permite statelor membre să demonstreze că obiectivele de calitate sunt îndeplinite;

întrucât este necesar să se prevadă monitorizarea de către statele membre a mediului acvatic afectat de evacuările de mercur menționate, în vederea aplicării eficiente a prezentei directive; întrucât articolul 6 din Directiva 76/464/CEE nu prevede competențele pentru instituirea unei astfel de monitorizări; întrucât,

⁽¹⁾ JO L 129, 18.5.1976, p. 23.

⁽²⁾ JO C 20, 25.1.1983, p. 5.

⁽³⁾ JO C 10, 16.1.1984, p. 300.

⁽⁴⁾ JO C 286, 24.10.1983, p. 1.

deoarece competențele de acțiune necesare nu au fost prevăzute în tratat, trebuie invocat articolul 235;

întrucât, în cazul evacuărilor provenind de la anumite categorii de instalații pentru care nu pot fi stabilite și nici controlate periodic standardele de emisie, din cauza dispersiei surselor, este necesar să se stabilească programe specifice care vizează evitarea sau eliminarea poluării cu mercur datorată acestor instalații; întrucât competențele de acțiune în acest sens nu sunt prevăzute nici în articolul 6 din Directiva 76/464/CEE, nici în dispozițiile specifice ale tratatului, trebuie invocat articolul 235 din tratat;

întrucât Directiva 82/176/CEE ⁽¹⁾ stabilește valorile limită pentru evacuările de mercur în mediul acvatic care provin din sectorul electrolizei clorurilor, precum și obiectivele de calitate pentru mediul acvatic în care se evacuează mercur;

întrucât este important ca, la fiecare patru ani, Comisia să raporteze cu privire la aplicarea prezentei directive de către statele membre;

întrucât, având în vedere că apele subterane intră sub incidența Directivei 80/68/CEE ⁽²⁾, acestea se exclud din domeniul de aplicare a prezentei directive;

întrucât nivelul de industrializare este foarte scăzut în Groenlanda din cauza situației globale a insulei, în special având în vedere densitatea extrem de redusă a populației, precum și dimensiunile considerabile și poziția geografică specială a insulei; întrucât, prin urmare, prezenta directivă nu se aplică Groenlandei,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Prezenta directivă:

- în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 76/464/CEE, stabilește valorile limită ale standardelor de emisie pentru mercurul din evacuările provenind de la instalații industriale, definite la articolul 2 litera (e) din prezenta directivă;
- în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Directiva 76/464/CEE, stabilește obiectivele de calitate pentru mercur în mediul acvatic;
- în temeiul articolului 6 alineatul (4) din Directiva 76/464/CEE, stabilește termenele pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute de autorizațiile acordate de autoritățile competente din statele membre în cazul evacuărilor existente;
- în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 76/464/CEE, stabilește metodele de măsurare de referință, în vederea determinării conținutului de mercur din evacuări și din mediul acvatic;

⁽¹⁾ JO L 81, 27.3.1982, p. 29.

⁽²⁾ JO L 20, 26.1.1980, p. 43.

- în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 76/464/CEE, instituie o procedură de control;
 - solicită statelor membre să coopereze în cazul evacuărilor care afectează apele mai multor state membre;
 - solicită statelor membre să elaboreze programe în vederea prevenirii sau eliminării poluării cauzate de evacuări, în sensul articolului 4.
- (2) Prezenta directivă se aplică apelor menționate la articolul 1 din Directiva 76/464/CEE, cu excepția apelor subterane.

Articolul 2

În înțelesul prezentei directive:

- (a) „mercur” înseamnă:
- elementul chimic mercur;
 - mercurul conținut de oricare dintre compușii elementului mercur;
- (b) „valori limită” înseamnă:
- valorile care figurează în anexa I;
- (c) „obiective de calitate” înseamnă:
- cerințele care figurează în anexa II;
- (d) „tratarea mercurului” înseamnă:
- orice proces industrial care presupune utilizarea sau producerea mercurului sau orice alt proces industrial în care prezența mercurului este inerentă;
- (e) „instalație industrială” înseamnă:
- orice instalație în care se efectuează tratarea mercurului sau a oricărei substanțe care conține mercur, cu excepția instalației industriale prevăzute la articolul 2 litera (d) din Directiva 82/176/CEE;
- (f) „instalație existentă” înseamnă:
- orice instalație industrială care este în funcțiune la data notificării prezentei directive;
- (g) „instalație nouă” înseamnă:
- orice instalație industrială care a intrat în funcțiune după data notificării prezentei directive;
 - orice instalație industrială existentă a cărei capacitate de tratare a mercurului a fost mărită semnificativ după data notificării prezentei directive.

Articolul 3

- (1) Valorile limită, termenele limită până la care acestea trebuie atinse și procedura de control pentru evacuări sunt stabilite în anexa I.
- (2) Valorile limită se aplică în mod normal în punctul în care apele uzate care conțin mercur părăsesc instalația industrială.

Dacă apele uzate care conțin mercur se tratează în afara instalației industriale, într-o instalație de tratare destinată eliminării mercurului, statul membru poate permite ca valorile limită să fie aplicate în punctul în care apele uzate părăsesc instalația de tratare.

(3) Autorizațiile prevăzute în articolul 3 din Directiva 76/464/CEE trebuie să cuprindă dispoziții la fel de stricte ca și cele din anexa I la prezenta directivă, cu excepția cazului în care statul membru se conformează dispozițiilor articolului 6 alineatul (3) din Directiva 76/464/CEE, pe baza anexei II la prezenta directivă și a anexei IV la Directiva 82/176/CEE.

Autorizațiile trebuie reexaminat cel puțin la fiecare patru ani.

(4) Fără a aduce atingere obligațiilor care rezultă din alineatele (1), (2) și (3) și dispozițiilor Directivei 76/464/CEE, statele membre pot acorda autorizații pentru instalațiile noi numai în cazul în care aceste instalații aplică standardele care corespund celor mai bune mijloace tehnice disponibile, dacă acest lucru este necesar pentru eliminarea poluării conform articolului 2 din directiva menționată sau pentru a preveni denaturarea concurenței.

În cazurile în care, din motive tehnice, măsurile preconizate nu sunt conforme cu cele mai bune mijloace tehnice disponibile, oricare ar fi metoda pe care o adoptă, statul membru furnizează Comisiei, înainte de acordarea oricărei autorizații, o justificare a acestor motive.

Comisia transmite imediat aceste justificări celorlalte state membre și le adresează cât mai curând posibil un raport tuturor statelor membre, precizându-și opinia asupra derogării menționate la al doilea paragraf. Dacă este necesar, Comisia prezintă Consiliului propunerile corespunzătoare.

(5) Metoda de analiză de referință pentru detectarea prezenței mercurului figurează în anexa III punctul 1 din Directiva 82/176/CEE. Pot fi utilizate și alte metode, cu condiția ca limitele de detecție, precizia și acuratețea acestor metode să fie cel puțin la fel de riguroase ca cele care figurează în anexa III punctul 1 din Directiva 82/176/CEE. În anexa III punctul 2 din Directiva 82/176/CEE se precizează acuratețea obligatorie pentru măsurarea debitului efluenților.

Articolul 4

(1) Statele membre stabilesc programe specifice pentru evacuările de mercur provenite din surse multiple care nu sunt instalații

industriale și pentru care standardele de emisie prevăzute în articolul 3 nu se pot pune în practică.

(2) Obiectivul acestor programe este evitarea sau eliminarea poluării. Programele cuprind în special măsurile și tehnicile cele mai adecvate pentru a asigura substituția, reținerea și reciclarea mercurului. Eliminarea deșeurilor care conțin mercur se efectuează în conformitate cu Directiva 78/319/CEE a Consiliului din 20 martie 1978 privind deșeurile toxice și periculoase ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Actul de aderare din 1979.

(3) Programele specifice se pun în aplicare de la 1 iulie 1989 și sunt comunicate Comisiei.

Articolul 5

Statele membre în cauză asigură monitorizarea mediului acvatic afectat de evacuările industriale.

În cazul evacuărilor care afectează apele mai multor state membre, statele membre în cauză cooperează în vederea armonizării procedurilor de monitorizare.

Articolul 6

(1) Pe baza informațiilor furnizate de statele membre în temeiul articolului 13 din Directiva 76/464/CEE, la cererea Comisiei și de la caz la caz, în special în ceea ce privește:

- detaliile privind autorizațiile care stabilesc standardele de emisie pentru evacuările de mercur;
- rezultatele inventarului evacuărilor de mercur în apele menționate în articolul 1 alineatul (2);
- rezultatele măsurărilor efectuate de rețeaua națională instituită în vederea determinării concentrațiilor de mercur; Comisia raportează, la fiecare patru ani, cu privire la aplicarea prezentei directive de către statele membre.

(2) În cazul modificării cunoștințelor științifice referitoare în special la toxicitatea, persistența și acumularea mercurului în organisme vii și sedimente sau dacă se produce o îmbunătățire a celor mai bune mijloace tehnice disponibile, Comisia prezintă Consiliului propuneri adecvate, în vederea aplicării, dacă este necesar, a valorilor limită și a obiectivelor de calitate sau în vederea stabilirii unor valori limită sau a unor obiective de calitate suplimentare.

⁽¹⁾ JO L 84, 31.3.1978, p. 43.

Articolul 7

(1) Statele membre pun în aplicare măsurile necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive în termen de doi ani de la notificarea acesteia. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 8

Prezenta directivă nu se aplică Groenlandei.

Articolul 9

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 8 martie 1984.

Pentru Consiliu

Președintele

C. LALUMIÈRE

ANEXA I

Valori limită, termenele limită până la care acestea trebuie atinse și procedura de control pentru evacuări

1. Pentru sectoarele industriale în cauză, valorile limită și termenele de aplicare sunt indicate în tabelul de mai jos:

Sectorul industrial ⁽¹⁾	Valori limită care trebuie respectate începând cu data de		Unitatea de măsură
	1 iulie 1986	1 iulie 1989	
1. Industrii chimice care utilizează catalizatori cu mercur			
(a) pentru producerea clorurii de vinil	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
	0,2	0,1	g/t capacitate de producție de clorură de vinil
(b) pentru alte producții	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
	10	5	g/kg mercur tratat
2. Fabricarea catalizatorilor cu mercur utilizați pentru producerea clorurii de vinil	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
	1,4	0,7	g/kg mercur tratat
3. Fabricarea compușilor organici și anorganici ai mercurului, cu excepția produselor prevăzute la punctul 2	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
	0,1	0,05	g/kg mercur tratat
4. Fabricarea bateriilor primare cu mercur	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
	0,05	0,03	g/kg mercur tratat
5. Industria metalelor neferoase ⁽²⁾			
5.1. Instalații de recuperare a mercurului	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
5.2. Extracția și rafinarea metalelor neferoase	0,1	0,05	mg/l apă evacuată
6. Instalații de tratare a evacuărilor toxice care conțin mercur	0,1	0,05	mg/l apă evacuată

⁽¹⁾ Pentru alte sectoare industriale decât cel al electrolizei cloralkanilor, care nu sunt menționate în prezentul tabel, precum industriile hârtiei și oțelului sau centralele termice cu cărbune, valorile limită sunt stabilite, dacă este necesar, de către Consiliu, într-o etapă ulterioară. Între timp, statele membre stabilesc fiecare separat, în conformitate cu Directiva 76/464/CEE, standardele de emisie pentru evacuările de mercur. Aceste standarde trebuie să țină seama de cele mai bune mijloace tehnice disponibile și nu trebuie să fie mai puțin stricte decât valoarea limită cea mai apropiată cuprinsă în prezenta anexă.

⁽²⁾ Pe baza experienței acumulate prin punerea în aplicare a prezentei directive, Comisia prezintă Consiliului, în aplicarea articolului 6 alineatul (3), propuneri pentru stabilirea unor valori limită mai restrictive, în vederea intrării acestora în vigoare după zece ani de la notificarea prezentei directive.

Valorile limită indicate în tabel corespund unei concentrații medii lunare sau unei încărcări lunare maxime.

Cantitățile de mercur evacuate sunt exprimate în cantitate de mercur tratat de instalația industrială în aceeași perioadă sau în funcție de capacitatea de producție instalată pentru producerea clorurii de vinil.

2. Valorile limită exprimate în termeni de concentrație, care, în principiu, nu trebuie să fie depășite, figurează în tabelul de mai sus pentru sectoarele industriale de la punctele 1-4. Valorile limită exprimate prin concentrații maxime nu pot fi în nici un caz mai mari decât cele exprimate prin cantități maxime împărțite la necesarul de apă pe kilogram de mercur tratat sau pe tonă de capacitate de producție instalată pentru producerea clorurii de vinil.

Cu toate acestea, deoarece concentrația de mercur din efluenți depinde de volumul de apă implicat, care diferă de la un proces la altul sau de la o instalație la alta, trebuie respectate în toate cazurile valorile limită exprimate în cantitate de mercur evacuat în raport cu cantitatea de mercur tratat sau cu capacitatea de producție instalată pentru producerea clorurii de vinil, care figurează în tabelul de mai sus.

3. Valorile limită medii zilnice sunt de două ori mai mari decât valorile limită medii lunare corespunzătoare indicate în tabel.
4. Pentru a verifica dacă evacuările respectă standardele de emisie stabilite conform valorilor limită precizate în prezenta anexă, trebuie instituită o procedură de control.

Procedura trebuie să prevadă prelevarea și analiza probelor, măsurarea debitului evacuărilor și, dacă este cazul, a cantității de mercur tratat.

Dacă este imposibil să se determine cantitatea de mercur tratat, procedura de control se poate baza pe cantitatea de mercur care poate fi utilizată, în funcție de capacitatea de producție pentru care a fost acordată autorizația.

5. Se recoltează o probă reprezentativă din cantitatea evacuată pe parcursul a 24 de ore. Cantitatea de mercur evacuat într-o lună trebuie calculată pe baza cantităților de mercur evacuate zilnic.

Cu toate acestea, se poate institui o procedură simplificată de control pentru instalațiile industriale care nu evacuează mai mult de 7,5 kg de mercur pe an.

ANEXA II

Obiective de calitate

Pentru statele membre care pun în aplicare excepția prevăzută în articolul 6 alineatul (3) din Directiva 76/464/CEE, standardele de emisie pe care statele membre trebuie să le stabilească și să se asigure că sunt aplicate, în temeiul articolului 5 din directiva menționată, trebuie prevăzute astfel încât să se respecte obiectivul sau obiectivele de calitate corespunzătoare dintre cele enumerate la punctele 1, 2 și 3 din anexa II la Directiva 82/176/CEE, în zona afectată de evacuările de mercur.

Autoritatea competentă determină zona afectată în fiecare caz și selectează dintre obiectivele de calitate enumerate la punctul 1 din anexa II la Directiva 82/176/CEE acel obiectiv sau acele obiective pe care le consideră adecvate, având în vedere destinația zonei afectate, ținând cont de faptul că obiectivul prezentei directive este de a elimina complet poluarea.

În mod excepțional, valorile numerice ale obiectivelor de calitate care figurează la punctele 1.2, 1.3 și 1.4 din anexa II la Directiva 82/176/CEE se pot înmulți cu 1,5 până la 1 iulie 1989, în măsura în care acest lucru se dovedește necesar din motive tehnice și după notificarea prealabilă a Comisiei.
